

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

referitoare la cererea de suspendare a acțiunii unor prevederi din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, în redactarea Legii nr. 102 din 24 august 2021

(sesizarea nr. 198a/2021)

CHIȘINĂU

6 septembrie 2021

DECIZIE REFERITOARE LA CEREREA DE SUSPENDARE A ACȚIUNII UNOR
PREVEDERI DIN LEGEA NR. 3 DIN 25 FEBRUARIE 2016 CU PRIVIRE LA
PROCURATURA

Curtea Constituțională, judecând în persoana:

nei Liuba ȘOVA, *Președinte ad-interim*,

Având în vedere sesizarea nr. 198a, înregistrată pe 3 septembrie 2021,
Examinând *prima facie* sesizarea menționată,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,

C O N S T A T Ă

1. La originea cauzei se află o sesizare depusă la Curtea Constituțională pe 3 septembrie 2021 de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova, în baza articolelor 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, 25 lit. g) din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale nr. 502 din 16 iunie 1995.

2. Autorul sesizării îi solicită Curții să verifice constituționalitatea articolelor 17 alineatele (14), (15) și (16), 18 alin. (4), 27¹, 31¹, 52¹, 55¹, 58 alineatele (7) și (8), 69 alineatele (1) și (2) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, în redactarea Legii nr. 102 din 24 august 2021.

3. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ține de competența Curții Constituționale.

4. Totodată, autorul sesizării i-a solicitat Curții să suspende acțiunea prevederilor contestate în baza articolelor 25¹ alin. (2) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 7¹ alin. (2) din Codul jurisdicției constituționale.

5. În susținerea cererii privind suspendarea acțiunii dispozițiilor contestate, autorul sesizării a invocat: „existența riscului lezării echilibrului puterilor în stat, periclitarea funcționalității, independenței Procuraturii, a Procurorului General și a Consiliului Superior al Procurorilor, precum și împiedicarea exercitării de către Consiliu a rolului său de garant al independenței și imparțialității procurorilor”; „necesitatea asigurării bunei funcționări a instituției Procurorului General în lipsa oricăror ingerințe”, „necesitatea conservării ordinii de drept, a independenței și inviolabilității instituției Procurorului General, a independenței și imparțialității Consiliului Superior al Procurorilor”; acțiunea prevederilor contestate care poate „provoca consecințe grave și iremediabile pentru ordinea constituțională și care poate afecta principiul democrației, al loialității față de Constituție și independența sistemului Procuraturii”, precum și iminența „riscului demiterii Procurorului General și subordonării Procuraturii de către exponenții politicului”.

6. Examinând cererea de suspendare, Președintele *ad-interim* subliniază că rațiunea măsurii suspendării acțiunii unor acte contestate constă în evitarea unor prejudicii și consecințe negative iminente (DCC nr.

DECIZIE REFERITOARE LA CEREREA DE SUSPENDARE A ACȚIUNII UNOR
PREVEDERI DIN LEGEA NR. 3 DIN 25 FEBRUARIE 2016 CU PRIVIRE LA
PROCURATURA

161 din 29 decembrie 2020, § 10; DCC nr. 1 din 4 ianuarie 2021, § 9; DCC nr. 88 din 9 iunie 2021, § 4).

7. Președintele *ad-interim* notează că Curtea Constituțională poate suspenda, sesizată fiind, acțiunea actelor prevăzute la articolele 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 4 alin. (1) lit. a) din Codul jurisdicției constituționale, dacă aceste acte afectează sau se referă la domeniile stabilite la articolul 25¹ alin. (2) din Legea citată și articolul 7¹ alin. (2) din Codul menționat (DCC nr. 161 din 29 decembrie 2020, § 7). Totodată, potrivit articolelor 25¹ alin. (4) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 7¹ alin. (4) din Codul jurisdicției constituționale, în caz de imposibilitate a convocării plenului Curții, decizia de suspendare se emite printr-o dispoziție a Președintelui Curții Constituționale, cu confirmarea ulterioară obligatorie de către plenul Curții Constituționale.

8. În acest sens, Președintele *ad-interim* precizează că, potrivit articolelor 25¹ alin. (4) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 7¹ alin. (4) din Codul jurisdicției constituționale, el este competent să examineze cererea de suspendare a acțiunii actelor contestate, dată fiind imposibilitatea convocării plenului Curții Constituționale și supunerii problemei ridicate în cerere analizei sale.

9. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că în cazul în care autorul unei sesizări invocă riscul afectării unui domeniu prevăzut de articolul 25¹ alin. (2) pct. 1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și de articolul 7¹ alin. (2) pct. 1) din Codul jurisdicției constituționale trebuie aduse argumente privind intensitatea și posibilele prejudicii și consecințe negative iminente și ireparabile ale riscului (a se vedea DCC nr. 159 din 23 decembrie 2020, § 7; DCC nr. 31 din 19 martie 2021, § 5).

10. Analizând cererea de suspendare, Președintele *ad-interim* observă că prevederile contestate se referă, între altele, la componența Consiliului Superior al Procurorilor, introducerea unui mecanism de evaluare a performanțelor Procurorului General și la posibilitatea eliberării din funcție a acestuia în cazul obținerii unui calificativ nesatisfăcător. Prevederile contestate au modificat și unele aspecte referitoare la răspunderea disciplinară a Procurorului General și la încetarea mandatelor adjuncților Procurorului General.

11. Președintele *ad-interim* reține că, deși autorul sesizării a invocat existența unor riscuri de natură să afecteze unele valori constituționale (a se vedea *supra* § 5), în realitate, în cererea de suspendare nu există o argumentare suficientă a eventualelor prejudicii și consecințe negative iminente pentru independența Procuraturii Generale, a Procurorului General și a Consiliului Superior al Procurorilor. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că în cazul invocării riscului afectării unui domeniu prevăzut de articolul 25¹ alin. (2) pct. 1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și de articolul 7¹ alin. (2) pct. 1) din Codul jurisdicției constituționale autorul cererii de suspendare trebuie să demonstreze intensitatea și posibilele prejudicii și consecințe negative iminente și ireparabile ale riscului invocat. Chiar dacă riscul este abstract, cererile cu privire la suspendarea acțiunii actelor sesizate trebuie motivate în mod

DECIZIE REFERITOARE LA CEREREA DE SUSPENDARE A ACȚIUNII UNOR
PREVEDERI DIN LEGEA NR. 3 DIN 25 FEBRUARIE 2016 CU PRIVIRE LA
PROCURATURA

convingător. Doar invocarea riscului și enumerarea unor valori fundamentale nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare în vederea suspendării acțiunii actului sesizat (a se vedea DCC nr. 161 din 29 decembrie 2020, § 15; DCC nr. 20 din 16 februarie 2021, § 4; DCC nr. 21 din 16 februarie 2021, § 6; ; DCC nr. 31 din 19 martie 2021; § 7).

12. Așadar, Președintele *ad-interim* conchide că nu sunt motive pentru a dispune suspendarea acțiunii dispozițiilor legale contestate.

Din aceste considerente, în baza articolelor 135 alin. (1) lit. a) și 140 alin. (2) din Constituție, 4, 25¹, 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 6, 7¹, 61 și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Președintele *ad-interim*

DISPUNE

1. *Se respinge* cererea de suspendare a acțiunii articolelor 17 alineatele (14), (15) și (16), 18 alin. (4), 27¹, 31¹, 52¹, 55¹, 58 alineatele (7) și (8), 69 alineatele (1) și (2) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, în redactarea Legii nr. 102 din 24 august 2021.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte *ad-interim*

Liuba ȘOVA

Chișinău, 6 septembrie 2021
DCC nr. 136
Dosarul nr. 198a/2021